

ПРОСТІШЕ ЖИТИ БЕЗ БОРГІВ

Я просто йшов, не вибираючи дорогу,
Не планував, а жив завжди, як міг,
Здається, добре склалось все і слава богу,
Щоб не блудити, йшов, де шлях проліг.

За вітром не котився, як пучок билинок,
А ноги відчували завжди твердь,
Щодня в свою торбину клав якийсь ужинок,
Де зерна було видно між осердь.

Не зупинявся і не сходив із дороги,
Страхів та сумнівів не помічав,
В вікно не заглядав, не оббивав пороги,
І радий був всьому, що зустрічав.

Мабуть, тримаючи за руку, доля вірна,
Ніколи не лишала сам на сам
Мене ніде одного, сильна і покірна,
А я не вірив іншим голосам.

Чому все правильно складалось, я не знаю,
Можливо, десь теплилось відчуття,
Що буде все завжди, як слід, то й не шукаю
Я кращого, солодшого життя.

Якось жилось мені не за чужий рахунок

У борг не брав, а іншим лиш давав,
Лишав не більш того, що потребує шлунок,
Тому нікому й не заборгував.

Хотілось інколи старі борги забрати,
Та вистачало розуму простить □
Хоч забереш своє, та будеш відчувати,
Недобре вдіяв, міг би й так прожити.

Дата написання вірша: 2021-01-14